

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. Omnia quæcunque dixerint vobis servate & facite: Secundum
opera verò eorum nolite facere. Si non facis quod doceris quia hoc docent
non faciunt, tam falsò te excusas quàm verè illi à Domino ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

FERIA QUINTA.
NON QUID MALE FACIANT, SED QUID
BENE DOCEANT SUPERIORES
ATTENDENDUM.

*Super cathedram Moysi sederunt Scribae & Pharisei; omnia ergo quaecunque
dixerint vobis; servate, & facite: secundum opera vero eorum,
nolite facere. Dicunt enim & non faciunt.*

Matth. 23.

VERITAS PRACTICA.

Si non facis quod doceris, quia qui hoc docent non faciunt, tam falsò te excusas, quàm verè illi à Domino accusantur.

RATIO EST Quia tam falsò te excusas quàm falsa illa est ratio quam excusationi tuae prærendis.

Sed tam falsa est illa ratio quam prærendis quàm verè illi à Domino accusantur qui dicunt & non faciunt.

Ergo si quod doceris non facis quia qui hoc docent non faciunt, tam falsò te excusas, quàm verè illi à Domino accusantur, Quia ex Veritate attentius considerata, non modò qui docentes audiunt, sed & qui docent, admonentur sui officii.

I. PUNCTUM.

QUAE vigesimo secundo capite refert S. Matthæus, magnam habent affinitatem materiæ cum præcedenti, & jam variis in locis considerata occurrerunt, quapropter his omissis, transitur ad vigesimum tertium caput ubi Dominus graviter arguit Doctores legis, seu Scribas & Phariseos qui alia profus docerent ac facerent.

Ne tamen illorum doctrinæ & authoritati videretur quidquam detrahere, prius monet turbas & discipulos suos, & illos audiant & auditis obediant, dum in cathedra Moysi sedent, id est, dum Scripturam sacram interpretantur, aut ex scripturis petitos mores docent, Quòd autem malè agunt, nihil ad Scripturam aut Moysen id spectare, & idcirco nihil inde in motes transferendum. Neque propterea se à faci-

endis his quæ docentur, quisquam excuset: Nam si non facis quod doceris quia qui hoc docent non faciunt, tam falsò te excusas quàm verè illi à Domino accusantur.

Hæc modò Veritas ex multis quæ proponi possent videtur considerata, quòd docentes simul & audientes ita spectet, ut utrisque sua subministrantur monita quibus quod suum est fideliter agant.

Primò quidem sanè deceret eos omnes qui docent, nonnisi sanam docere doctrinam, neque nisi conformes doctrinæ mores exhibere, ut exemplo confirmarent quod verbo docent: si tamen ista morum desit conformitas, neque facta dictis respondeant, non habent Auditores propterea quod excusent si non id faciant quod docentur: Habent quidem quod arripiant & quod prætendant suæ vel negligentiae vel concupiscentiæ, quæ eum repugnet auditus S. Scripturæ verbis, vellet se inde posse tuto eximere, cumque aliud nihil occurrat facilius quàm illa morum & doctrinæ dissonantia quæ apparet in his qui alios docent, libenter hoc assumit, & quàm depravata est concupiscentia tam pravè accipit quod docetur, si pravus ipse est qui Doctoris officio fungitur.

Sed frustra, sed falsò, sed perperam se inde quisquam excuset. Tam falsa est enim excusatio quàm falsa est ratio quam prætendit, qui se idcirco excusat. Quærit nempe rationem qui rationi repugnat, nam eum rationi non repugnet nisi ut liberius & jucundius vivat, non sic autem jucundum vivere contra rationem, quid agat qui rationi vivendo repugnat nisi ut rationem ratione pellat? In his quidem qui se ad omnem libidinem projecerunt sola libido illis pro ratione prætenditur, *transierunt in concupiscentiam*

rum, & in affectum cordis. Sic totus eorum intellectus, tota mens, & tota in hoc unum eorum ratio conversa est, ut quod pravè concupiscunt, rationabile censeatur. Sed non omnes eò demeritæ deventuræ, non omnes ita omnem exerunt pudorem ut pudeat non esse impudentes. Contrà prorsus puderet illos suæ libidinis, si sola libido esset, nec adjunctam haberet rationem. Moveret libido conscientiam, & conscientia libidinem accusaret, nisi Ratio intercederet & nisi excusando libidinem, pacaret conscientiam.

1. Cor. 6. *Sed qua participatio iusticia cum iniquitate? aut qua societas luci ad tenebras? quid commune libidini cum ratione? Quid vitio cum virtute? Nihil plane quidem si vera ratio, veraque virtus quæreretur: sed adumbrata sed falsa quædam supponitur, fingunt sibi quod volunt & fictum pro vero affingunt, unde & jam supra notatum est, quod in vulgata legitur, transferunt in affectum cordis, alij legunt in fictionem sive in picturem cordis, quasi diceretur, sed fingunt & colorant nescio quid aliud quam affectum cordis, quo se in suo affectu tegant honestius. Sicut quondam Gentiles humanos suos affectus faciebant Deos, ut sic affectus colerent religiosius & liberius: sic eosdem modò affectus emento quædam Virtutum & rationabilium animi motuum vestitus nomine, quo illis facilius indulgeamus & rationis excusatione vitium obtegamus.*

At contrà maneat illud firmum & constans, quod nulla est excusatio si nulla est ratio quam excusationi prætextimus. *Mentira est iniquitas sibi, non Deo, non hominibus qui fallaciam detegunt, sed sibi uni, suamque prorsus in perniciem.*

II. PUNCTUM.

SED quam rationem affertur cur non facias quod doceris, quia ipsi qui hoc docent non faciunt, ita falsam & nullam esse patet quam verè illi à Domino accensantur.

Nam, quod est valde notandum, non tantum accensantur à Domino quod malè faciant, sed quod malè faciendo pervertant quod bene docent, & pravis suis exemplis destruant quod verbis edificaverant, id est, abducant à bono suos auditores, & in malum inducant? Hoc est enim primum quod illis obicitur: *Pa vobis scribae & Pharisæi hypocrita, quia clauditis regnum celorum ante homines: Vos enim non intratis, nec introeuntes finitis intrare.* Et paulò post, *Pa vobis, quia circumitè mare & aridam ut faciatis unum profe-*

lytum. & cum fuerit factus, facitis eum silium gehenna duplò quam vos. Quia depravatus malo exemplo redit ad vomitum; & melius erat illis non cognoscere viam iusticia quam post agnitionem retrorsum converti ab eo quod illis traditum est sancto mandato.

Nunc itaque quæro abs te, qui à perveris Doctorum exemplis tuæ perveritatis excusatione quæris, an rectè, an legitime Doctores illi à Domino arguantur, quod perveris suis exemplis te pervertant? Dices profectò legitime, ne blasphemare cogaris, Dominum arguendo. Sed aucta, si legitime propterea Dominus illos arguit, nonne & te simul accusat qui pro ratione id assumas quod ille tanquam vitiosum iudicat & condemnat? Nonne hoc ipso quo verè accusat prava Doctorum exempla, manifestè significat rationem ab ipsis pravis exemplis petitam, nullam esse posse, cum prava illa exempla rationi repugnent & idcirco condemnentur? Nonne hoc ipsum est quod dicebat Dominus, *si cæcus cæcum ducat ambo in foras cadunt*: Nonne idcirco toties & qui scandalizant & qui se scandalizati sinunt, id est, in peccatum induci, pariter arguuntur, quod non minus aliorum prava exempla fugere quam non aliis dare teneamur? *Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum acquiesces sententia ut à vero devies.* **VIDETE, ne & vos**

similes efficiamini factis alienis, DISCEDE ab iniquitate & desineant mala abs te. Non te reputes in multitudine in disciplinatorum, id est, non te propterea iustum putes quod alij multi te cum peccent non enim facit multitudo peccantium ut peccatum non sic peccatum, licet qui peccent sint docti, sint primores, sint seniores, sint quavis insignes dignitate, licet ad peccatum excitent, licet minentur, licet blandiantur, Nonne hic mundus est, nonne ex tribus unus est hostis cui non minus est resistendum quàm carni vel Dæmoni? Quod præsertim locum habet in nostra hypothèsi cum ipse ille mundus qui peccat, peccatum semper doceat esse vitandum, ac propterea se peccantem condemnet sicut & alios. Unde fit ut quantumcunque te excuses, semper agnosces, aut certè habeas quo agnoscas te non minus peccare illis peccantibus quàm si solus peccares: Quod vel ex eo patet evidentissimè, quod tu ipse non ignores nec distiteris illos peccare qui quod docent non faciunt, Nec temerarium est illos iudicare & condemnare quando se ipsi palam iudicandos & condemnandos exhibent.

Deni-

Rom. 2.

Denique, nonne in te retorquetur quod contra illos urget Apostolus: In quo iudicas alterum, teipsum condemnas: eadem enim agis qua iudicas. Primum quidem, ut dixi, contra bene docentes & male agentes dictum illud iatorquetur, quia qui predicat non furendum, & furatur, se sua predicatione condemnat; sed deinde etiam illud ipsum tibi quadrat qui rationem excusari peccati tui, trahis ex peccato docentis, quia iudicando docentem, tu teipsum condemnas qui eadem agis quae iudicas.

Matt. 22.

Non argueris quod cum iudices qui se iudicandum palam exponit, sed quod illum iudicando, tu idem agas, & te tamen excusas quasi minus peccares. Ex verbis tuis condemnaberis.

III. PUNCTUM.

QUAMOBREM aperta est Veritas, quod si non facis qua doceris, quia qui hoc docent non faciunt, tam falsò te excusas quàm verè illi à Domino accusantur, Nam dum verè à Domino accusantur, patet eos peccare, & dum patet eos peccare, patet nullam esse rationem qua te excuses. Nam excusare peccatum ex manifesto alterius peccato, se potius accusare est, cum ex eo ipso quod manifestum esset alterius peccatum, tu ignorate non poteris, & quanto erat magis manifestum, tanto erat manifestius evitandum: qui cum iustitiam Dei cognovissent, non intellexerunt quoniam qui talia agunt, digni sunt morte; & non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus.

Rom. 3.

Magna quidem peccandi est illecebra, pravam illorum exemplum qui secus agunt quàm docent, sed quis nescit ab his illecebris esse cavendum? Quis nescit quod ait Sapiens: Ne

accipias faciem adversus faciem tuam, nec adversus animam tuam, mendacium. Et rursum, ne ponas animam tuam scandalum. Et ne accipias personam ut delinquas. Aut si hæc forte ignorentur, quis nescit dictum Domini, Cavete ab hominibus: scandalizabuntur multi & invicem tradent. Quis nescit, oculum scandalizantem esse erucendum, aut quis ignorat tali oculo designari Doctorem & ducem qui cavenda videt nec tamen cavet, qui foveam aperit, & in eam incidit atque alios secum trahit. Erue hunc oculum, erue: Id est, longè procul inde disjungere: & quantumvis videretur prudentis esse, alioquin insignium facta sequi, cave hanc prudentiam, dum eorum facta repugnant ipsorum dictis. Memento quod scribit Divus Hieronymus adversus Pelagianos: Vicina sunt virtutibus, ut si paululum declinaveris, aut errandum tibi sit, aut in præceps cadendum. Quantum inter se distans pertinacia, & perseverantia: Parsimonia & frugalitas: Liberalitas & profusio: Prudentia & calliditas: Fortitudo & temeritas: Cautela & timiditas, quorum alia ad bona, alia referuntur ad mala? Non est prudentis sed callidi hoc in Doctore imitari quod Doctor improbat; sic enim callidè vis factò approbati quod verbo improbat: sic enim callidè vis ut appareat ratione fieri, quod contra rationem facias.

